

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

MAX HEINDEL

SĂNĂTATE ȘI VINDECARE

PRINCIPII OCULTE

Traducere de Adrian Anastasiu

Prima ediție în limba română

TABLA DE MATERII

PREFAȚĂ	5
prima parte	
OMUL ȘI VEHICULELE SALE	
CAPITOLUL I	
CORPUL DENS	15
Introducere	15
Evoluția	16
Creierul și sistemul nervos	25
Sângele	28
Glandele endocrine	38
Sistemul limfatic	48
CAPITOLUL II	
CORPUL VITAL	51
Evoluția și scopul lui	51
Eterurile și funcțiile lor	52
CAPITOLUL III	
CORPUL DORINȚEI ȘI INTELECTUL	59
Corpul dorinței	59
Intelectul	61

partea a doua

BOALA

CAPITOLUL IV

CAUZELE GENERALE ALE BOLII 67

Introducere 67

Cauzele tulburărilor mentale 70

Cauzele infirmităților fizice 74

CAPITOLUL V

CAUZELE SPECIFICE ALE BOLII 79

Alienarea mintală 79

Mediumnitatea 82

Obsesia 84

Isteria, epilepsia, tuberculoza și cancerul 94

Tulburările de vedere 95

Șocuri datorate unor depresiuni de aer 98

Arterioscleroza 102

CAPITOLUL VI

EREDITATEA ȘI BOALA 105

CAPITOLUL VII

CONSECINȚE ALE ALCOOLULUI ȘI TUTUNULUI 109

partea a treia

VINDECAREA

CAPITOLUL VIII

ORIGINEA ȘI DEZVOLTAREA VINDECĂRII 117

A trata sau a vindeca? 119

Respect pentru oameni și cărți

CAPITOLUL IX

METODA DE VINDECARE A

FRATERNITĂȚII ROZICRUCIENE

De ce Rozicrucienii efectuează vindecări	123
Ajutoarele Invizibile	126
Panaceul spiritual	131

CAPITOLUL X

ȘTIINȚA ALIMENTAȚIEI

Principii generale	133
Motivele regimului vegetarian	147
Necesitatea unui regim agreabil și bine dozat	155
Rolul băuturilor alcoolice în evoluție	158
Postul, mijloc de vindecare și factor de creștere spirituală	160
Alimentele nedigerabile și valoarea lor pentru sănătate	163
Consecințele meselor prea frecvente	167

CAPITOLUL XI

ASTROLOGIA CA AJUTOR ÎN VINDECARE

Bazele astrologice ale vindecării	169
Legile de Compatibilitate și de Receptivitate ale organismului	175
Influența Lunii asupra vindecării	179
Polaritate magnetică	181

CAPITOLUL XII

BAZELE TERAPEUTICE ALE

LUMINII, CULORII ȘI SUNETULUI

189

CAPITOLUL XIII	
SOMNUL ȘI SĂNĂTATEA	197
Valoarea somnului	197
Cum se tratează boala în timpul somnului	199
Efectul somnului hipnotic	201
Influențele protectoare	202
CAPITOLUL XIV	
GÂNDIREA ȘI VINDECAREA	205
Cauza adevărată a contagionii	205
Puterea gândului	210
CAPITOLUL XV	
PERICOLUL BĂILOR PREA FRECVENTE	213
CAPITOLUL XVI	
TRANSFUZIA DE SÂNGE	219
CAPITOLUL XVII	
EPECTELE ABLAȚIUNII UNUI ORGAN	223
Ablațiunea amigdalelor	225
CAPITOLUL XVIII	
ANALIZA CĂTORVA TRATAMENTE	227
Introducere	227
Folosirea medicamentelor	228
Punerea mâinilor	228
Vaccinarea și antitoxinele	231
CAPITOLUL XIX	
LEGILE DIVINE ȘI VINDECAREA	235
Legea Destinului	235
Raporturi între spiritualitate și sănătate	239
Nervozitatea combătută prin exercițiile noastre	240

Respect pentru oameni și cărți

CAPITOLUL XX	
DESPRE CONDUCEREA CENTRELOR DE VINDECARE	241
Sugestii generale	241
Sfaturi pentru vindecători	243
Inaugurarea unui Centru de Vindecare la Sediul Director	247
partea a patra	
MOARTEA NU EXISTĂ	
CAPITOLUL XXI	
ADEVĂRATA NATURĂ A MORȚII	253
CAPITOLUL XXII	
EFECTELE SINUCIDERII	257
CAPITOLUL XXIII	
CAUZELE MORTALITĂȚII INFANTILE	259
CAPITOLUL XIV	
ÎNGRIJIRILE POTRIVITE PENTRU DEFUNȚII	263
CAPITOLUL XV	
CUM SĂ-I AJUTĂM PE CEI DISPĂRUȚI	271
INDEX	277
POSTFAȚĂ	313

prima parte

CORPUL DENS

Introducere

OMUL

ȘI

VEHICULELE SALE

Știința Ocultă ne arată că omul este o ființă complexă, care...

1° *Un Corp Dens*, instrument vizibil de care se servește pentru a se exprima și a acționa în lumea Fizică, acel corp despre care noi credem de obicei că este omul în întregime.

2° *Un Corp Vital*, compus din substanță eterică, pătrunzând corpul fizic precum eterul pătrunde toate formele vizibile, ființele umane absorbind totodată o mai mare cantitate din substanța eterică universală decât oricare altă formă. Acest corp eteric ne servește ca să captăm și să transformăm energia vitală a soarelui.

3° *Un Corp al Dorinței*, care este natura noastră emoțională. Acest vehicul, mai subtil, întrepătrunde în același timp și corpul vital și corpul dens. Clarvăzătorul percepe extensia acestui corp al dorinței dincolo de corpul fizic la aproximativ 40 de centimetri. Ființa umană este

CORPUL DENS

Introducere

Știința Ocultă ne învață că omul este o ființă complexă care posedă:

1° *Un Corp Dens*, instrument vizibil de care se servește pentru a se exprima și a acționa în Lumea Fizică, acel corp despre care noi credem de obicei că este omul în întregime.

2° *Un Corp Vital*, compus din substanță eterică, pătrunzând corpul fizic precum eterul pătrunde toate formele vizibile, ființele umane absorbind totodată o mai mare cantitate din substanța eterică universală decât oricare altă formă. Acest corp eteric ne servește ca să captăm și să transformăm energia vitală a soarelui.

3° *Un Corp al Dorinței*, care este natura noastră emoțională. Acest vehicul, mai subtil, întrepătrunde în același timp și corpul vital și corpul dens. Clarvăzătorul percepe extensia acestui corp al dorinței dincolo de corpul fizic la aproximativ 40 de centimetri. Ființa umană este

Respect pentru oameni și cărți

situată în centrul acestui nor de formă ovoidă, așa cum gălbenușul se află în centrul oului.

4° *Un Intelect* care, ca o oglindă, reflectă lumea exterioară și permite astfel Ego-ului să-și transmită ordinele sub formă de gânduri și cuvinte, precum și să-și împingă la acțiune diferitele vehicule.

Ego-ul este Spiritul triplu care se servește de instrumentele de mai sus pentru a dobândi experiență la școala vieții.

Evoluția

Corpul dens este primul vehicul care a fost construit; el a beneficiat astfel de o lungă perioadă de evoluție, pentru că se află pe a patra treaptă de dezvoltare și a atins acum un minunat grad de eficacitate. El este destinat să devină absolut perfect, însă, deja la ora actuală, este cel mai bine organizat dintre vehiculele umane și este, în mod incontestabil, un instrument demn de admirația tuturor acelor care pretind că au o oarecare cunoaștere a constituției omului.

Germenul corpului dens a fost dat de către Domnii Flăcării pe timpul Primei Revoluții din Perioada lui Saturn, prima din cele șapte mari Zile de manifestare, conform Învățăturilor Rozicruciene. Acest germen a progresat în mod treptat în cursul celor șase Revoluții următoare, în timpul cărora el avu posibilitatea să-și dezvolte organele de simț, și în special urechea, care este deci organul cel mai perfecționat pe care îl posedăm.

Respect pentru oameni și cărți

În prima jumătate din Revoluția Saturniană din Perioada Soarelui, cea de-a doua din cele șapte mari Zile de manifestare, Domnii Flăcării s-au străduit să aducă anumite perfecționări germenului corpului dens. A fost necesar, la acea epocă, să se modifice acest germen în așa fel încât să se facă posibilă pătrunderea lui de către corpul vital și să se permită dezvoltarea glandelor și a unui canal alimentar. Aceasta se făcu grație acțiunii conjugate a Domnilor Flăcării și a Domnilor Înțelepciunii.

În prima Revoluție Saturniană din Perioada Lunii, a treia din cele șapte mari Zile de manifestare, Domnii Înțelepciunii au colaborat cu Domnii Individualității pentru a reconstrui germenul corpului dens. Acest germen dezvoltase organe embrionare de senzație, un aparat digestiv, glande, etc., și era pătruns de corpul vital în dezvoltare. Firește, toate acestea nu erau tot atât de solid constituite și nu aveau aceeași aparență ca în prezent, dar, totuși, corpul fizic era schițat, deși de o manieră cu totul primitivă. A devenit în continuare necesar să fie reconstruit în timpul Perioadei Lunii, pentru a face posibilă și pătrunderea corpului dorinței și dezvoltarea sistemului nervos, a mușchilor, a cartilagiilor și a unui schelet rudimentar. Această readaptare s-a efectuat în timpul Revoluției Saturniene din Perioada Lunii, și aceste entități depășiseră stadiul de germen în stare pură din perioadele precedente. Clarvăzătorul experimentat le percepe ca suspendate de niște sforicele în atmosfera formată dintr-o ceață de foc, așa cum este suspendat fătusul în placentă de cordonul ombilical. Niște curenți, distribuitori ai unui anume fel

de hrană, ajungeau în ele de-a lungul acestor corzi, venind din atmosferă și întorcându-se acolo.

Când globul terestru, în acel moment de o culoare roșie închisă, apăru din haos, la începutul Perioadei Pământului, el trecu mai întâi printr-o primă fază cunoscută sub numele de Epoca Polară. Omenirea de atunci a început prin a dezvolta un *corp dens*, al cărui germen fusese dat de către Domnii Flăcării în timpul Primei Revoluții din Perioada Saturniană. Acesta nu avea încă, desigur, nici o asemănare cu vehiculul nostru actual. Apoi când starea Pământului a devenit arzătoare, ca în Epoca Hiperboreană, *corpul vital* a fost adăugat corpului fizic. Omul a devenit mai mult sau mai puțin analog unei plante, adică el avea aceleași vehicule pe care le posedă plantele din zilele noastre; starea lui de conștiință era similară, sau mai degrabă putem să ne-o reprezentăm ca fiind asemenea celei din somnul fără vise când *corpul dens* și *corpul vital* se află întinse, inerte, pe pat, în timpul nopții.

În acel moment, în timpul Epocii Hiperboreene, corpul omului prezenta aspectul unui enorm sac umflat cu gaz, plutind deasupra globului aflat în stare de topire. El avea însușirea de a-și diviza corpul și arunca în afara lui niște spori analogi cu cei ai plantelor noastre, care se dezvoltau și erau ocupați de alte entități care îi foloseau ca locuință. La acea vreme, omul era bisexual; el era hermafrodit.

În timpul Epocii Lemuriene, Pământul s-a răcit în mod sensibil, s-au format niște insulițe de crustă, înconjurate de mari întinderi de apă în fierbere. Corpul omenesc

se solidificase și el, și aducea ceva mai mult cu ceea ce este în zilele noastre. El avea o înfățișare de maimuță și posedea un fel de trunchi foarte scurt cu brațe și picioare enorme. Călcâiele îi ieșeau mult înapoi și putem spune că nu avea cap; sau, cel puțin, că partea superioară a acestuia lipsea aproape în întregime. Omul trăia într-o atmosferă de aburi pe care ocultiștii o numesc „ ceața de foc ”. El nu avea plămâni, ci respira prin niște branhii. Aceste caracteristici sunt de altfel încă repetate de embrion, în timpul perioadei de gestație, care, într-un anumit moment din dezvoltarea lui, are niște branhii similare cu cele din acea Epocă. El nu avea sânge cald și roșu căci, în acea vreme, Spiritul individual nu exista. Poseda un fel de vezică internă pe care o umfla cu aer cald, ceea ce îi permitea să sară peste crevase enorme când erupțiile vulcanice distrugeau suprafața solului pe care trăia. În spatele capului avea un organ care este acum la interiorul cutiei craniene. Anomiștii îl numesc *glanda pineală* sau cel de-al treilea ochi, cu toate că acesta nu a fost niciodată un ochi, ci un organ localizat de percepție. În acea epocă corpul nu simțea senzații, dar când un om se apropia prea tare de un crater vulcanic, el percepea căldura ambiantă grație acestui organ, care îl avertiza să se îndepărteze înainte de a i se distruge corpul.

Corpul lui dens se solidificase deja până într-atât încât nu-i mai era posibil să se înmulțească prin spori; pe de altă parte, îi trebuia un organ care să-i permită să gândească, adică un creier. Forța creatoare de care ne servim acum pentru a construi mașini, mijloace de

comunicare, de transport, etc., în lumea exterioară, era utilizată în acel timp în interior, pentru construcția de organe. Ca toate forțele, ea este pozitivă și negativă. Unul din poli a fost deci îndreptat în sus pentru a construi creierul, lăsându-l pe celălalt disponibil pentru crearea unui alt corp. În acest fel, omul a încetat să mai fie o unitate creatoare completă. Fiecare corp nemaiposedând decât o jumătate din forța creatoare, îi era deci necesar să-și caute complementul în afara lui.

În ultima parte a Epocii Lemuriene, forma omului era încă foarte plastică. Scheletul se formase, dar omul însuși avea, într-o oarecare măsură, puterea de a modela carnea corpului său precum și pe cea a animalelor care îl înconjurau.

În acea epocă, la naștere, omul avea simțul auzului și al pipăitului, dar percepția luminii nu i-a venit decât mai târziu. Găsim cazuri analoage la animale precum câinii și pisicile, ai căror ochi dobândesc simțul vederii numai la câțva timp după nașterea lor. Lemurianul nu avea ochi. El avea două puncte senzitive, care erau afectate de lumina soarelui ce strălucea slab prin atmosfera arzătoare a străvechii Lemurii; numai spre sfârșitul Epocii Atlanteene a obținut însușirea de a vedea așa cum o avem noi astăzi.

Limbajul lui era alcătuit din sunete asemănătoare celor din natură: vaietul vântului prin imensele păduri care creșteau pe atunci într-un mod extrem de luxuriant în acel climat hipertropical, murmurul pârâului, urletele furtunii, tunetul cascadelor, toate acestea erau pentru el vocile Zeilor din care se știa coborâtor.

Respect pentru oameni și cărți

El nu știa nimic despre nașterea corpului său. Nu putea să-l vadă, așa cum nu putea vedea nimic altceva, dar el percepea prezența semenilor lui. Era o percepție interioară ca cea a persoanelor și a lucrurilor din visele noastre, dar cu această diferență foarte importantă că percepția lui de vis era clară și rațională.

Dar, când „ochii lor se deschiseră” (cum se relatează în episodul „Căderii”) și când conștiința lor a fost dirijată spre exterior asupra fenomenelor din Lumea Fizică, condițiile s-au modificat. Reproducerea nu mai era sub direcția Îngerilor, ci a omului, care nu cunoștea nimic despre acțiunea forțelor Soarelui și ale Lunii. Conștiința lui s-a concentrat pe Lumea Fizică. Ceea ce îl înconjură nu a fost perceput cu niște contururi bine definite înaintea ultimei părți din Epoca Atlanteană. Totuși, el a ajuns puțin câte puțin să cunoască moartea datorită întreruperii de conștiință care rezulta din trecerea lui în lumile superioare când moartea avea loc, și din reîntoarcerea în Lumea Fizică în momentul unei noi nașteri.

Cu toate acestea, ceea ce s-a spus privind conștiința dată Lemurienilor nu se aplică decât la o minoritate redusă din cei care au trăit la sfârșitul acestei epoci și aceasta a constituit strămoșii celor șapte rase atlanteene. Marea parte a Lemurienilor semăna cu animalele iar *formele* locuite de ei au degenerat și sunt folosite de primitivii și antropoidele din epoca actuală.

În timpul Epocii Atlanteene, care a urmat celei Lemuriene, omul era încă foarte diferit de ceea ce este în prezent. Avea un cap, dar aproape deloc frunte; creierul lui